

Kompozycja 1 Kronik 11,1-29,29

1

11,1-12,41 Objęcia przez Dawida panowania nad całym Izraelem

13,1-20,8 Nieudane sprowadzanie Arki Przymierza; Powodzenie Dawida – zwycięstwa nad Filistynami. Udana sprowadzenie Arki Przymierza; zorganizowanie ofiar; plan budowy świątyni; orędzie Jahwe do Dawida i modlitwa dziękczynna Dawida. Podboje Dawida; panowanie od Morza Wielkiego do rzeki Eufrat

21,1-22,1 Grzech Dawida, policzenie Judy i kara. Ofiary składane na polu Ornana Jebusyty

22,2-29,25. Przygotowanie do budowy świątyni. Salomon wyznaczony na króla. Służba lewitów i 24 zmiany kapłańskie. Dwanaście oddziałów wojsk na służbie u Dawida. Wezwanie do budowy świątyni. Salomon po raz drugi obwołany królem i wywyższone wobec całego Izraela.

29,26-30. Podsumowanie 40 letnich rządów Dawida (7 lat w Hebronie i 33 lata w Jerozolimie)

1 Kronik 11,1-12,41 Namaszczenie Dawida na króla nad całym Izraelem

Kompozycja fragmentu

1

11,1-9 Wszyscy Izraelici namaszczają Dawida na króla w Hebronie. Zdobyte Jerozolimy – nowa stolica. Dawid stał się potężny, bo Jahwe był z nim.

11,10-47 12,23 Bohaterowie Dawida – „Trzydziestu”.
Opisy wyczynów pięciu z nich

12,1-23 Wojownicy przybywający do Dawida do Siklag, gdy Saul był jeszcze królem. Jego obóz stał się „wielki jak obóz Boży”

12,24-41 Wojownicy przybyli do Hebronu, by Dawida obwołać królem. Radość w Izraelu z powodu namaszczenia Dawida na króla

Dawid Namaszczony na króla nad całym Izraelem w Hebronie

(1Kn 11:1) Wtedy zgromadzili się wszyscy Izraelici A przy Dawidzie w Hebronie i rzekli: "Oto myśmy kości twoje i ciało. **(1Kn 11:2)** Nawet już przedtem, gdy Saul był królem, tyś wyprowadzał i przyprowadzał Izraela, bo Jahwe, Bóg twój, rzekł do ciebie: "Ty będziesz pasł mój lud - Izraela, i ty będziesz; wodzem dla mojego ludu - Izraela"". **(1Kn 11:3)** Wszyscy więc starsi Izraela przybyli do króla do Hebronu. I Dawid zawarł z nimi w Hebronie przymierze wobec Jahwe.

Namaścili więc Dawida na króla nad Izraelem **zgodnie z nakazem Jahwe**, przekazanym przez Samuela.

Zdobyte Jerozolimy - nowa stolica

(1Kn 11:4) I wyruszył Dawid z całym Izraelem na Jerozolimę, zwaną Jebus; mieszkańcami tamtejszego kraju byli Jebusyci. **(1Kn 11:5)** I rzekli mieszkańcy Jebus do Dawida: "Nie wejdiesz tutaj". Dawid jednak zdobył twierdzę Syjon, to jest Miasto Dawidowe. **(1Kn 11:6)** I powiedział Dawid: "Ktokolwiek pierwszy pokona Jebusytów, będzie wodzem i księciem". Joab, syn Serui, wystąpił pierwszy i został wodzem. **(1Kn 11:7)** Dawid zamieszkał w twierdzy, dlatego ją nazwano Miastem Dawidowym. **(1Kn 11:8)** Zbudował potem miasto dokoła, tak Millo jak i otoczenie, Joab zaś odnowił resztę miasta.

(1Kn 11:9) Dawid stawał się coraz potężniejszym, bo Jahwe Zastępów był z nim.

Bohaterowie Dawida

(1Kn 11:10) Oto dowódcy bohaterów Dawida, którzy wraz z nim stali się potężni pod jego panowaniem, a którzy wraz z całym Izraelem uczynili go królem zgodnie ze słowem Jahwe o Izraelu. **(1Kn 11:11)** Oto imiona bohaterów Dawida:

1. Jaszobeam, syn Chakmoniego, dowódca Trzydziestu. Ten właśnie, który wymachiwał włócznią nad trzystu zabitymi w jednym spotkaniu.

2. (1Kn 11:12) Po nim jest **Eleazar**, syn Dodo, Achochita, jeden z Trzech bohaterów. **(1Kn 11:13)** Był on z Dawidem w Pas-Dammim i tam zebrali się Filistyni do walki. A była tam działka pola pełna jęczmienia. Kiedy zaś wojsko uciekło przed Filistynami, **(1Kn 11:14)** on pozostał na środku działki, oswobodził ją i pobił Filistynów. Jahwe sprawił wtedy wielkie zwycięstwo.

3. [Brak trzeciego Szammy (?): **(2Sm 23:11)** Po nim jest **Szamma**, syn Agego z Harar. Pewnego razu zebrali się Filistyni w Lechi. Była tam działka pola pełna soczewicy. Kiedy wojsko uciekało przed Filistynami, **(2Sm 23:12)** on pozostał na środku działki, oswobodził ją i pobił Filistynów. Jahwe sprawił wtedy wielkie zwycięstwo.]

Wyczyn trzech największych Bohaterów w Betlejem

(1Kn 11:15) Trzej spośród Trzydziestu zeszli po skale do Dawida, do jaskini Adullam, podczas gdy obóz Filistynów był rozłożony w dolinie Refaim. **(1Kn 11:16)** Dawid był wtedy w twierdzy, a załoga filistyńska była wówczas w Betlejem. **(1Kn 11:17)** Dawid poczuł pragnienie i rzekł: "Kto mi da napić się wody z cysterny, która jest przy bramie w Betlejem?"

(1Kn 11:18) Przedarli się więc ci Trzej przez obóz filistyński i zacerpnęli wody z cysterny, która jest przy bramie w Betlejem. Zabrali ją z sobą i przynieśli Dawidowi. Dawid jednak nie chciał jej pić, lecz wylał ją w ofierze dla Jahwe. **(1Kn 11:19)** I rzekł: "Niechaj mnie Bóg strzeże od uczynienia tej rzeczy. Czyż mam pić krew tych ludzi wraz z ich życiem? Wszak przynieśli ją z narażeniem swego życia". I nie chciał jej pić. To uczynili ci Trzej bohaterowie.

4. (1Kn 11:20) Abiszaj, brat Joaba, był dowódcą Trzydziestki. Wymachiwał on włócznią nad trzystu zabitymi i zażywał sławy u Trzydziestki. **(1Kn 11:21)** Spośród Trzydziestki był on podwójnie poważany i **był ich dowódcą**, lecz nie dorównał owej Trójce.

5. (1Kn 11:22) Benajasz, syn Jojady, był mężem walecznym, wielkim w czynach, rodem z Kabseel. Pobił on dwóch [synów] Ariela z Moabu. On też zszedł do cysterny i zabił w niej lwa w dzień, gdy była śnieżycą. **(1Kn 11:23)** Zabił on także Egipcjanina, o wzroście pięciu łokci. Egipcjanin trzymał w ręku dzidę [grubą] jak wał tkacki, podczas gdy on poszedł na niego z kijem. Wyrwawszy dzidę z ręki Egipcjanina, zabił go własną jego dzidą. **(1Kn 11:24)** Tego dokonał Benajasz, syn Jojady. Miał sławę wśród trzydziestu bohaterów. **(1Kn 11:25)** Był on więcej poważany niż Trzydziestu, lecz nie dorównał owym Trzem. Dawid postawił go na czele swojej straży przybocznej.

6. (1Kn 11:26) Bohaterowie waleczni: **Asahel**, brat Joaba,

7. Elchanan, syn Dodo z Betlejem;

8. (1Kn 11:27) Szammot z Harodi,

9. Chelec z Pelonu;

10. (1Kn 11:28) Ira, syn Ikkesza z Tekoa,

11. Abiezer z Anatot;

12. (1Kn 11:29) Sibbekaj z Chuszy,

13. Ilaj z Achoch;

14. (1Kn 11:30) Mahraj z Netofy,

15. Cheled, syn Baany z Netofy;

16. (1Kn 11:31) Itaj, syn Ribaja z Gibeat synów Beniamina,

17. Benaja z Pireatonu;

18. (1Kn 11:32) Churaj z Nachale-Gaasz,

19. Abiel z Araby;

20. (1Kn 11:33) Azmawet z Bacharum,

21. Eliachba z Szaalbonu;

22. (1Kn 11:34) synowie Haszena z Gizonu,

23. Jonatan, syn Szagego z Hararu,

24. (1Kn 11:35) Achiam, syn Sakara z Hararu;

25. **Elifal**, syn Ura;
26. **(1Kn 11:36) Chefer** z Mekery,
27. **Achijja** z Pelonu;
28. **(1Kn 11:37) Checra** z Karmelu,
29. **Naaraj**, syn Ezbaja;
30. **(1Kn 11:38) Joel**, brat Natana,
31. **Mibchar**, syn Hagriego;
32. **(1Kn 11:39) Celek** z Ammonu,
33. **Nachraj** z Berot, giermek Joaba, syn Ceruji;
34. **(1Kn 11:40) Ira** z Jattiru,
35. **Gareb** z Jattiru;
36. **(1Kn 11:41) Urijja** Chittyta, [Uriasz Chetyta, którego Dawid zamordował]
37. **Zabad**, syn Achlaja;
38. **(1Kn 11:42) Adina**, syn Szizy, Rubenita, dowódca Rubenitów, a wraz z nim Trzydziestu;
39. **(1Kn 11:43) Chanan**, syn Maaki,
40. **Joszafat**, Mitnita;
41. **(1Kn 11:44) Uzijja** z Asztarot,
- 42, 43. **Szama i Jeiel**, synowie Chotama z Aroeru;
44. **(1Kn 11:45) Jediael**, syn Szimriego, i
45. jego brat **Jocha** z Tic;
46. **(1Kn 11:46) Eliel** z Machawu,
- 47, 48. **Jeribaj i Joszawja**, synowie Elnaama,
49. **Jitma** z Moabu;
50. **(1Kn 11:47) Eliel**,
- 51, 52. **Obed i Jaasiel** z Coby. Benajasz z Pireatonu,

Beniaminici przy Dawidzie

(1Kn 12:1) Ci przybyli do Dawida do Siklag, gdy jeszcze musiał się trzymać z dala od Saula, syna Kiswa: oni należeli do bohaterów, pomocników w walce. **(1Kn 12:2)** Uzbrojeni w luki, umieli strzelać tak z prawej jak i lewej ręki, i [rzucić] kamieniami i [wypuszczać] strzały z łuku. **Spośród braci Saula z [pokolenia] Beniamina: (1Kn 12:3)** na czele stali Achiezer i Joasz, synowie Szemajasza z Gibeon, Jeziel i Pelet, synowie Azmaweta, Berekiasz i Jehu z Anatot; **(1Kn 12:4)** Jiszmajasz z Gibeonu, najdzielniejszy między Trzydziestoma i dowodził Trzydziestoma; **(1Kn 12:5)** Jeremiasz, Jachazjel, Jochanan, Jozabad z Gederot; **(1Kn 12:6)** Eleuzaj, Jerimot, Bealiasz, Szemariasz, Szefatiasz z Charif; **(1Kn 12:7)** Elkana, Jiszszijasz, Azareel, Joezer, Jaszobeam, Korachici; **(1Kn 12:8)** Joela, Zebadiasz, synowie Jerochama z Gedoru.

Gadyci przy Dawidzie

(1Kn 12:9) Z Gadytów przyłączyli się do Dawida w warowni pustynnej dzielni wojownicy, żołnierze gotowi do walki, którzy celowali w posługiwaniu się tarczą i włócznią. Z wyglądu podobni do lwów, byli szybkonodzy jak gazyli na górach. **(1Kn 12:10)** Dowódcą był Ezer, drugim - Obadiasz, trzecim - Eliab, **(1Kn 12:11)** czwartym - Maszmanna, piątym - Jeremiasz, **(1Kn 12:12)** szóstym - Attaj, siódmym - Eliel, **(1Kn 12:13)** ósmym - Jochanan, dziewiątym - Elzabad, **(1Kn 12:14)** dziesiątym - Jeremiasz, jedenastym - Makbannaj. **(1Kn 12:15)** Ci byli z synów Gada jako dowódcy wojska: każdy niższym stopniem - nad stu, a wyższym - nad tysiącem. **(1Kn 12:16)** Są to ci, którzy przeszli Jordan w miesiącu pierwszym, gdy wylał on na wszystkie brzegi, i którzy zmusili do ucieczki wszystkich mieszkańców dolin na wschód i na zachód.

Niektórzy z Beniamina i Judy

(1Kn 12:17) Przyszli też do warowni Dawida niektórzy z synów Beniamina i Judy. **(1Kn 12:18)** Dawid wyszedł naprzeciwko nich, a odpowiadając rzekł do nich: "Jeśli przychodzicie do mnie usposobieni pokojowo, aby mi pomóc, będzie moje serce w jedności z wami, lecz jeśli po to, by mnie

zdradzić moim wrogom, mimo że ręce moje wolne są od gwałtu, niechaj wejrzy w to Bóg naszych ojców i niech osądzi". **(1Kn 12:19)** Wtedy duch owładnął Amasajem, dowódcą Trzydziestu: "Pokój tobie, Dawidzie, i z tobą, synu Jessego, pokój tobie i pokój temu, co cię wspiera, bo twój Bóg twoim wsparciem!" Dawid więc ich przyjął i uczynił z nich dowódców oddziałów.

Manassesyci przy Dawidzie

(1Kn 12:20) Z pokolenia Manassesy przyłączyli się do Dawida, gdy przyszedł z Filistynami, by walczyć przeciwko Saulowi. Nie pomógł on im wówczas, bo wodzowie filistyńscy po naradzie odesłali go mówiąc: "Za [cenę] naszych głów przyłączy się on do pana swego, Saula". **(1Kn 12:21)** Gdy szedł do Siklag, przyłączyli się do niego z Manassesy: Adnach, Jozabad, Jediael, Mikael, Jozabad, Elihu i Silletaj, dowódcy nad tysiącami, którzy byli z Manassesy. **(1Kn 12:22)** Oni to wsparli Dawida na czele oddziałów, ponieważ wszyscy byli dzielnymi wojownikami i stali się dowódcami w wojsku.

(1Kn 12:23) Istotnie, z dnia na dzień przybywali do Dawida, aby mu pomagać, aż stał się obóz wielki jak obóz Boży.

(1Kn 12:24) Oto liczba dowódców uzbrojonych na wojnę, którzy przybyli do Dawida do Hebronu, by zgodnie z nakazem Jahwe przenieść na niego władzę królewską Saula:

(1Kn 12:25) Z synów Judy, noszących tarczę i włócznię, sześć tysięcy ośmiuset uzbrojonych na wojnę. **(1Kn 12:26)** Z synów Symeona, dzielnych wojowników [uzbrojonych] na wojnę, siedem tysięcy stu.

(1Kn 12:27) Z synów Lewiego cztery tysiące sześciuset. **(1Kn 12:28)** Także Jójada, przywódca potomków Aarona, a z nim trzy tysiące siedmiuset. **(1Kn 12:29)** I Sadok, młody, dzielny wojownik, wraz ze swym rodem - dwudziestu dwóch dowódców.

(1Kn 12:30) Z synów Beniamina, braci Saula, trzy tysiące; większość z nich pozostawała aż do tego czasu w służbie domu Saula. **(1Kn 12:31)** Z synów Efraima dwadzieścia tysięcy ośmiuset dzielnych wojowników, mężów sławnych w swych rodach. **(1Kn 12:32)** Z połowy pokolenia Manassesy osiemnaście tysięcy, którzy imiennie zostali wyznaczeni, aby pójść i ustanowić Dawida królem. **(1Kn 12:33)** Z synów Issachara, odznaczających się głębokim zrozumieniem czasów i znajomością tego, co ma czynić Izrael, dwustu dowódców, oprócz wszystkich ich braci pod ich dowództwem. **(1Kn 12:34)** Z Zabulona, zdolnych do wojska, wyćwiczonych do walki wszelką bronią wojenną, pięćdziesiąt tysięcy gotowych pomagać sercem niepodzielnym. **(1Kn 12:35)** Z pokolenia Neftalego tysiąc dowódców, a z nimi trzydzieści siedem tysięcy uzbrojonych w tarczę i włócznię. **(1Kn 12:36)** Z pokolenia Dana, wyćwiczonych do walki, dwadzieścia osiem tysięcy sześciuset. **(1Kn 12:37)** Z pokolenia Asera, zdolnych do wojska, wyćwiczonych do walki, czterdzieści tysięcy. **(1Kn 12:38)** Z drugiej strony Jordanu: z Rubenitów, Gadytów i z połowy pokolenia Manassesy, w pełnym uzbrojeniu wojennym, sto dwadzieścia tysięcy.

(1Kn 12:39) Wszyscy ci wojownicy, stający do szeregu w doskonałym duchu, przybyli do Hebronu, aby Dawida ustanowić królem nad całym Izraelem. Lecz również i wszyscy pozostali Izraelici byli jednej myśli, aby Dawida ustanowić królem. **(1Kn 12:40)** I pozostali tam z Dawidem przez trzy dni, jedząc i pijąc, ponieważ bracia ich przygotowali im [żywność]. **(1Kn 12:41)** A także ich sąsiedzi, aż spod posiadłości Issachara, Zabulona i Neftalego, przywozili im żywność na osłach, wielbłądach, mułach i wołach: wielką ilość mąki, fig, rodzynek, wina, oliwy, bydła i owiec, ponieważ zapanowała radość w Izraelu.

1 Kronik 13,1-22,1

1

13,1-14. Nieudana próba sprowadzenia Arki Przymierza – śmierć Uzzy

14,1-2. Hiram, król Tyru pomaga w budowie pałacu;
Jahwe potwierdza królestwo Dawida

14,3-7. Dzieci Dawida w Jerozolimie

14,8-17. Zwycięskie bitwy z Filistynami; Bóg rzuca
postrach na wszystkie narody.

15,1-16,1. Udana sprowadzenie Arki Przymierza do Jerozolimy

16,2-43 Błogosławieństwo Dawida
(Psa **Psalm 105:1-15 i 96,1-13**)

17,1-15 Plan Dawida zbudowania
świątyni. Orędzie Jahwe do Dawida:
obietnica Syna panującego na wieki.

17,16-27 Modlitwa dziękczynna za
obietnice na daleka przyszłość

18,1-5 Zwycięstwa na Filistynami, Moabitami i Syryjczykami

18,6 Jahwe udzielał Dawidowi zwycięstwa

18,7-12 Łupy wojenne jako dary na rzecz świątyni

18,13 Jahwe udzielał Dawidowi zwycięstwa

18,14-17 Dawid panował nad całym Izraelem
wykonując sąd i sprawiedliwość;

19,1-20,8 Zwycięstwa nad Ammonitami, Aramejczykami i Filistynami

Nieudana próba sprowadzenia Arki - śmierć Uzzy

(1Kn 13:1) Dawid naradzał się z tysięcy tysiicznymi i setnikami i ze wszystkimi zwierzchnikami. **(1Kn 13:2)** Potem rzekł Dawid do całego zgromadzenia Izraela: "Jeśli się wam podoba i będzie po myśli Boga naszego, Jahwe, roześlijmy szybko wieść do pozostałych braci naszych we wszystkich ziemiach Izraela, do kapłanów i lewitów, którzy są z nimi w ich posiadłościach miejskich, niechaj się tu zgromadzą, **(1Kn 13:3)** abyśmy sprowadzili do nas Arkę Boga naszego, bośmy się o nią nie troszczyli za czasów Saula".

(1Kn 13:4) I odpowiedziało całe zgromadzenie, że tak należy uczynić, albowiem ta rzecz wydała się słuszną w oczach całego ludu.

(1Kn 13:5) Zebrał więc Dawid cały lud Izraela od Szichoru egipskiego aż do Wejścia do Chama, aby sprowadzić Arkę Bożą z Kiriath-Jearim. **(1Kn 13:6)** Potem Dawid i cały Izrael udali się do Baali, ku Kiriath-Jearim, który jest w Judzie, aby sprowadzić stamtąd Arkę Boga, który nosi imię: Jahwe spoczywający na cherubach. **(1Kn 13:7)** Umieszczono Arkę Bożą na nowym wozie i wywieziono z domu Abinadaba, a Uzza i Achio prowadzili wóz. **(1Kn 13:8)** Dawid zaś i cały Izrael tańczyli z całą siłą przed Bogiem przy dźwiękach pieśni, cytr, harf, lutni, bębnów, cymbałów i trąb.

(1Kn 13:9) Gdy przybyli na klepisko Kidona, Uzza wyciągnął rękę, aby podtrzymać arkę, ponieważ woły szarpnęły. **(1Kn 13:10)** Gniew Boży zapłonął przeciwko Uzzy i poraził go za to, że dotknął ręką arki, i umarł tam przed Bogiem.

(1Kn 13:11) A Dawid strapił się, dlatego że Jahwe dotknął takim ciosem Uzze, i nazwał to miejsce Peres-Uzza, [tak jest] po dzień dzisiejszy. **(1Kn 13:12)** I uląkł się Dawid Boga w owym dniu, mówiąc: "Jak wprowadzę do siebie Arkę Bożą?" **(1Kn 13:13)** I nie skierował Dawid arki do siebie, do Miasta Dawidowego, lecz sprowadził ją do domu Obed-Edoma z Gat.

(1Kn 13:14) I Arka Boża pozostawała w domu Obed-Edoma przez trzy miesiące. A Jahwe błogosławił domowi Obed-Edoma i wszystkiemu, co miał.

>>>>

Pomoc Hirma króla Tyru przy budowie pałacu Dawida

(1Kn 14:1) Hiram, król Tyru, wysłał posłów do Dawida z drzewem cedrowym, murarzami i cieślami, aby mu zbudowali pałac.

(1Kn 14:2) Wtedy Dawid poznał, że Jahwe potwierdził go królem nad Izraelem i wysoko podniósł jego władzę ze względu na swój lud - Izraela.

Dzieci Dawida w Jerozolimie

(1Kn 14:3) W Jerozolimie Dawid wziął sobie jeszcze żony i miał jeszcze synów i córki. **(1Kn 14:4)** Oto imiona dzieci, które miał w Jerozolimie: Szammua, Szobab, **Natan, Salomon**, **(1Kn 14:5)** Jibchar, Eliszua, Elpalet, **(1Kn 14:6)** Nogah, Nefeg, Jafia, **(1Kn 14:7)** Eliszama, Beeliada, Elifelet.

Wojny z Filistynami

(1Kn 14:8) Filistyni usłyszawszy, że Dawid został namaszczony na króla nad całym Izraelem, wyruszyli wszyscy, aby go pochwycić. Dawid dowiedział się o tym i wyszedł naprzeciw nich.

(1Kn 14:9) Filistyni przybyli, rozciągnęli się w dolinie Refaim.

(1Kn 14:10) Wtedy Dawid radził się Boga, mówiąc: "Czy mam pójść na Filistynów i czy dasz ich w moje ręce?" A Jahwe odrzekł mu: "Idź, a dam ich w twoje ręce". **(1Kn 14:11)** Udali się oni do Baal-Perasim i tam ich Dawid pokonał. Wtedy rzekł Dawid: "Tak rozbił Bóg moją ręką wrogów moich, jak rozbija woda [rwąca]". Dlatego

nazwano to miejsce Baal-Perasim. **(1Kn 14:12)** [Filistyni] pozostawili tam swoje bożki, a Dawid rozkazał: "Niech będą spalone w ogniu!"

(1Kn 14:13) Lecz Filistyni jeszcze raz rozciągnęli się w dolinie.

(1Kn 14:14) I znowu radził się Dawid Boga, a Bóg mu powiedział: "Nie dokonuj natarcia idąc za nimi, lecz obejdź ich z tyłu, a dokonasz na nich natarcia od strony drzew balsamowych. **(1Kn 14:15)** Kiedy zaś usłyszysz odgłos kroków wśród wierzchołków drzew balsamowych, wtedy ruszysz do walki, bo wtedy wyjdzie przed tobą Bóg, by rozbić wojsko Filistynów". **(1Kn 14:16)** Dawid postąpił tak, jak mu Bóg polecił, i pokonał wojsko Filistynów od Gibeonu aż do Gezer.

(1Kn 14:17) Tak sława Dawida rozeszła się po wszystkich krainach, a Bóg rzucił postrach przed nim na wszystkie narody.

>>>

(1Kn 15:1) Pobudował on sobie domy w Mieście Dawidowym, przygotował miejsce dla Arki Bożej i rozbił dla niej namiot.

(1Kn 15:2) Wtedy rzekł Dawid: "Nikt nie powinien nosić Arki Bożej, oprócz lewitów, albowiem to ich wybrał Jahwe do noszenia Arki Jahwe i do obsługiwania jej na wieki".

(1Kn 15:3) I zgromadził Dawid wszystkich Izraelitów w Jerozolimie celem przeniesienia Arki Jahwe na jej miejsce, które dla niej przygotował. **(1Kn 15:4)** Zebrał Dawid synów Aarona i lewitów; **(1Kn 15:5)** z synów **Kehata**: naczelnika Uriela i jego braci - stu dwudziestu; **(1Kn 15:6)** z synów **Merarięgo** : naczelnika Asajasza i jego braci - dwustu dwudziestu; **(1Kn 15:7)** z synów **Gerszoma**: naczelnika Joela i jego braci - stu trzydziestu; **(1Kn 15:8)** z synów **Elisafana**: naczelnika Szemajasza i jego braci - dwustu; **(1Kn 15:9)** z synów **Chebrona**: naczelnika Eliela i jego braci - osiemdziesięciu; **(1Kn 15:10)** z synów **Uzzjela**: naczelnika Amminadaba i jego braci - stu dwunastu. **(1Kn 15:11)** I wezwał Dawid kapłanów: Sadoka i Abiatara oraz lewitów: Uriela, Asajasza, Joela, Szemajasza, Eliela i Amminadaba,

(1Kn 15:12) i rzekł do nich: "Wy jesteście naczelnikami rodów lewickich, oczyśćcie się wy i bracia wasi i przenieście Arkę Jahwe, Boga Izraela, na miejsce, które jej przygotowałem.

(1Kn 15:13) Ponieważ za pierwszym razem nie było was, dotknął nas ciosem Bóg nasz, Jahwe, bośmy się Go nie zapytali, jak należało".

(1Kn 15:14) Kapłani więc i lewici oczyścili się, aby przenieść Arkę Jahwe, Boga Izraela.

(1Kn 15:15) Lewici nieśli Arkę Bożą na drążkach na swoich ramionach, jak przykazał Mojżesz zgodnie ze słowem Jahwe.

(1Kn 15:16) I rzekł Dawid naczelnikom lewitów, aby ustanowili swoich braci śpiewakami przy instrumentach muzycznych: cytrach, harfach, cymbałach, aby rozbrzmiewał głos donośny i radosny.

(1Kn 15:17) I ustanowili lewici **Hemana**, syna Joela, a z braci jego **Asafa**, syna Berekiasza; z synów zaś Merarięgo, ich braci, **Etana**, syna Kuszajasza, **(1Kn 15:18)** a z nimi braci ich drugiego stopnia: Zachariasza, Uzzjela, Szemiramota, Jechiela, Unniego, Eliaba, Benajasza, Maasejasza, Mattitiasza, Elifela, Miknejasza, Obed-Edoma, Jejela - odźwiernych. **(1Kn 15:19)** Śpiewacy: **Heman, Asaf i Etan** grali donośnie na cymbałach z brązu; **(1Kn 15:20)** Zachariasz, Uzzjel, Szemiramot, Jechiel, Unni, Eliab, Maasejasz i Benajasz na cytrach w wysokim tonie; **(1Kn 15:21)** Mattitiasz, Elifel, Miknejasz, **Obed-Edom**, Jejel i Azazjasz na harfach, by dominowali w oktawie; **(1Kn 15:22)** Kenaniasz, przełożony lewitów [przeznaczonych] do przenoszenia, kierował przenoszeniem, ponieważ był do tego uzdolniony. **(1Kn 15:23)** Berekiasz i Elkana byli odźwiernymi przy arce. **(1Kn 15:24)** Kapłani: Szebaniasz, Jozafat, Netaneel, Amasaj, Zachariasz, Benajasz i Eliezer grali na trąbach przed Arką Bożą, a **Obed-Edom** i Jechiasz byli odźwiernymi przy arce.

(1Kn 15:25) Wówczas to Dawid i starsi Izraela oraz wodzowie z wielką radością poszli, aby przenieść Arkę Przymierza Jahwe z domu **Obed-Edoma**. **(1Kn 15:26)** Kiedy **Bóg** wspomagał lewitów niosących Arkę Przymierza Jahwe, ofiarowano siedem cielców i siedem baranów.

(1Kn 15:27) A Dawid był okryty płaszczem z bisioru i podobnie wszyscy lewici niosący arkę i śpiewający, oraz Kenaniasz, kierujący przenoszeniem. Dawid miał na sobie także efod Iniany.

(1Kn 15:28) Tak cały Izrael prowadził Arkę Przymierza Jahwe wśród radosnych okrzyków, grania na trąbach, cymbałach, harfach i cytrach.

(1Kn 15:29) Gdy Arka Przymierza Jahwe przybyła do Miasta Dawidowego, Mikal, córka Saula, wyglądała przez okno i ujrzała króla Dawida tańczącego i grającego. Wtedy wzgardziła nim w swym sercu.

(1Kn 16:1) Przyniesiono więc Arkę Bożą i ustawiono ją w środku namiotu, jaki rozpiął dla niej Dawid, po czym złożono całopalenia i ofiary pojednania.

>>>

(1Kn 16:2) Gdy zaś Dawid skończył składanie całopaleń i ofiar pojednania, **pobłogosławił lud w imieniu Jahwe**. **(1Kn 16:3)** Dokonał potem podziału między wszystkich Izraelitów, tak mężczyźni jak i kobiety: dla każdego po bochenku chleba, po kawałku mięsa i po placku z rodzynek.

(1Kn 16:4) Ustanowił przed Arką Jahwe niektórych lewitów z obsługi, aby sławili, dzięki czynili i wychwalali Jahwe, Boga Izraela: **(1Kn 16:5)** **Asafa**, przełożonego, Zachariasza, jego zastępcę, potem Uzzjela, Szemiramota, Jechiela, Mattitiasza, Eliaba, Benajasza, **Obed-Edoma** i Jejela na instrumentach: harfach i cytrach, Asafa zaś, by uderzał w cymbały; **(1Kn 16:6)** Benajasza i Jachazjela, by stale trąbili przed Arką Przymierza Bożego. **(1Kn 16:7)** **Owego dnia postanowił Dawid po raz pierwszy, aby tak wielbiono Jahwe za pośrednictwem Asafa i jego braci:**

Psalms 105:1-15

(1Kn 16:8) Dzięki czyńcie Jahwe, wzywajcie Jego imienia, głosźcie dzieła Jego wśród narodów!

(1Kn 16:9) Śpiewajcie Mu, grajcie Mu psalmy, rozpowiadajcie wszystkie Jego cuda.

(1Kn 16:10) Szczyćcie się świętym Jego imieniem, niech się weseli serce szukających Jahwe!

(1Kn 16:11) Rozważajcie o Jahwe i Jego potędze, szukajcie zawsze Jego oblicza:

(1Kn 16:12) Pamiętajcie o cudach, które On zdziałał, o Jego znakach i sądach ust Jego.

(1Kn 16:13) Potomstwo Izraela, Jego sługi, synowie Izraela, Jego wybrańcy!

(1Kn 16:14) On, Jahwe, jest naszym Bogiem, Jego wyroki obejmują świat cały.

(1Kn 16:15) Na wieki pamięta o swoim przymierzu - obietnicę dał dla tysiąca pokoleń.

(1Kn 16:16) Zawarł je z Abrahamem i przysięgę dał Izaakowi.

(1Kn 16:17) Ustanowił dla Jakuba jako prawo, wieczne przymierze dla Izraela,

(1Kn 16:18) mówiąc: "Dam tobie ziemię Kanaanu na waszą własność dziedziczną",

(1Kn 16:19) gdy was było niewiele - nieliczni i obcy w niej.

(1Kn 16:20) Wędrowali od szczepu do szczepu, z jednego królestwa do drugiego ludu,

(1Kn 16:21) a nie pozwolił nikomu ich uciskać i z ich powodu karał królów:

(1Kn 16:22) "Nie dotykajcie moich pomazańców i prorokom moim nie czyńcie krzywdy!"

Psalm 96:1-13

(1Kn 16:23) Śpiewajcie dla Jahwe, wszystkie krainy, z dnia na dzień głoście Jego zbawienie!

(1Kn 16:24) Rozgłaszajcie Jego chwałę wśród pogan, Jego cuda - wśród wszystkich narodów,

(1Kn 16:25) bo wielki jest Jahwe, godzien wielkiej chwały: wzbudza On większy lęk

niż wszyscy bogowie. **(1Kn 16:26)** Bo wszyscy bogowie pogan to ułuda, a Jahwe uczynił niebiosa.

(1Kn 16:27) Przed Nim kroczą majestat i piękno, potęga i jasność w Jego przybytku.

(1Kn 16:28) Oddajcie Jahwe, rodziny narodów, oddajcie Jahwe chwałę i potęgę,

(1Kn 16:29) oddajcie Jahwe chwałę Jego imienia. Nieście ofiary i wchodźcie przed Jego oblicze. oddajcie pokłon Jahwe w święte szaty odziani.

(1Kn 16:30) W obliczu Jego zadrzyj, ziemia cała! Umocnił świat, by się nie poruszył.

(1Kn 16:31) Niech cieszy się niebo i ziemia raduje. Mówcie wśród pogan: "Jahwe jest królem".

(1Kn 16:32) Niech szumi morze i co je napęlnia, niech się weselą pola i wszystko, co na nich.

(1Kn 16:33) Niech tak się uradują drzewa leśne w obliczu Jahwe, bo nadchodzi, aby rządzić ziemią.

(1Kn 16:34) Chwalcie Jahwe, bo dobry, bo na wieki Jego łaskawość. **(1Kn 16:35)** Mówcie: "Ratuj nas, Boże zbawienia naszego, zgromadź nas i wybaw spośród narodów, abyśmy wielbili święte imię Twoje i dumni byli z Twej chwały.

(1Kn 16:36) Błogosławiony Jahwe, Bóg Izraela, od wieków na wieki. A cały naród odpowiedział: "Amen" i chwalił Jahwe.

(1Kn 16:37) [Dawid] pozostawił tam przed Arką Przymierza Jahwe **Asafa** i jego braci, aby pełnili służbę ustawicznie przed arką według porządku każdego dnia; **(1Kn 16:38)** i Obed-Edoma z jego sześćdziesięciu ośmiu braćmi, **Obed-Edoma**, syna Jedutuna, i Chosę jako odźwiernych; **(1Kn 16:39)** kapłana Sadoka i braci jego, kapłanów [pozostawił] przed przybytkiem Jahwe na wyżynie, która jest w **Gibeonie**, **(1Kn 16:40)** aby stale ofiarowali dla Jahwe ofiary całopalne na ołtarzu całopalenia rano i wieczorem - według wszystkiego, co napisane jest w Prawie Jahwe, które On zlecił Izraelowi. **(1Kn 16:41)** Z nimi byli Heman i Jedutun i reszta wybranych, imiennie wyznaczonych, aby dzięki czynić Jahwe, bo na wieki Jego łaskawość. **(1Kn 16:42)** U Heman i Jedutuna były przechowywane trąby i cymbały dla grających i instrumenty towarzyszące pieśni Bożej. A synowie Jedutuna byli przy bramie.

(1Kn 16:43) I wrócił się cały lud - każdy do swego domu. **Powrócił też Dawid, aby wnieść błogosławieństwo do swego domu.**

>>>

Boża obietnica Syna panującego na wieki.

(1Kn 17:1) Gdy Dawid zamieszkał w swoim domu, rzekł do proroka Natana: "Oto ja mieszkam w pałacu cedrowym, Arka zaś Przymierza Jahwe pod zasłonami namiotu!" **(1Kn 17:2)** Natan powiedział do Dawida: "Uczyń wszystko, co zamierzasz w sercu, gdyż Bóg jest z tobą".

(1Kn 17:3) Lecz tejże samej nocy Bóg skierował do Natana następujące słowa: **(1Kn 17:4)** "Idź i powiedz mojemu słudze Dawidowi:

To mówi Jahwe: Nie ty zbudujesz mi dom na mieszkanie. **(1Kn 17:5)** Nie mieszkałem bowiem w domu od dnia, w którym wywiodłem Izraela, aż do dziś dnia, ale przechodziłem z namiotu do namiotu lub przybytku. **(1Kn 17:6)** Gdziekolwiek wędrowałem z całym Izraelem, czy choćby do jednego z sędziów, którym nakazałem paść mój lud, przemówiłem kiedykolwiek w słowach: "Dlaczego nie zbudowaliście mi domu cedrowego?"

(1Kn 17:7) A teraz przemówisz do mojego sługi Dawida:

"To mówi Jahwe Zastępów. Zabrałem cię z pastwiska, spośród owiec, abyś był władcą nad ludem moim izraelskim.

(1Kn 17:8) I byłem z tobą wszędzie, dokądkolwiek się udałeś, i wytraciłem przed tobą wszystkich twoich nieprzyjaciół. Dam ci sławę największych ludzi na ziemi. **(1Kn 17:9)** Wyznaczę miejsce mojemu ludowi izraelskiemu i osadzę go, i będzie mieszkał na swoim miejscu, a nie poruszy się więcej i ludzie nikczemni nie będą go już niszczyć jak dawniej, **(1Kn 17:10)** od czasów, kiedy ustanowiłem sędziów nad moim ludem izraelskim. Poniżej wszystkich wrogów twoich, a ciebie wywyższę, bo zbuduję ci dom.

(1Kn 17:11) Kiedy wypełnią się twoje dni i będziesz musiał odejść do twoich przodków, wzbudzę twój potomka po tobie, którym będzie jeden z twoich synów, i utwierdzą jego królowanie.

(1Kn 17:12) On zbuduje Mi dom, a Ja utwierdzą tron jego na wieki. **(1Kn 17:13)** Ja będę mu ojcem, a on będzie Mi synem; łaskawości mojej nie cofnę od niego, jak cofnąłem od tego, który był przed tobą. **(1Kn 17:14)** Osadzę go w moim domu i w moim królestwie na zawsze, a tron jego będzie utwierdzony na wieki".

(1Kn 17:15) Zgodnie z tymi wszystkimi słowami i zgodnie z tym całym widzeniem przemówił Natan do Dawida.

Reakcja Dawida - modlitwa dziękczynna.

(1Kn 17:16) Poszedł więc król Dawid i usiadłszy przed Jahwe, mówił: "Kimże ja jestem, o Boże Jahwe, i czym mój ród, że doprowadziłeś mnie aż dotąd? **(1Kn 17:17)** Ale i to jeszcze wydało się tobie za mało, o Boże, lecz dałeś o domu swego sługi zapowiedź na daleką przyszłość. Wejrzałeś na mnie jak na człowieka znamienitego stanu, o Boże Jahwe: **(1Kn 17:18)** Cóż więcej może powiedzieć Dawid do ciebie o chwale twego sługi? Ty sam znasz swego sługę. **(1Kn 17:19)** O Jahwe, przez wzgląd na swego sługę i według [życzenia] twego serca uczyniłeś całe to wielkie dzieło, aby objawić wszystkie wspaniałości.

(1Kn 17:20) O Jahwe, nie ma podobnego Tobie i nie ma Boga oprócz Ciebie, według tego wszystkiego, co słyszeliśmy na własne uszy.

(1Kn 17:21) I kto jest jak lud Twój izraelski? Czyż jest jaki inny naród na ziemi, do którego poszedłby Bóg wybawić go jako lud swój, aby zapewnić mu sławę wielkich i straszliwych dzieł, wypędzając narody przed ludem swoim, który wykupiłeś z Egiptu? **(1Kn 17:22)** Uczyniłeś lud izraelski ludem swoim na zawsze, a Ty, Jahwe, stałeś się jego Bogiem.

(1Kn 17:23) Teraz więc, o Jahwe, niech trwa na wieki słowo, któreś wyrzekł o słudze swoim i o domu jego, i uczyni, jak powiedziałaś, **(1Kn 17:24)** ażeby i wielbione było imię Twe na wieki w słowach: Jahwe Zastępów jest Bogiem dla Izraela! A dom Twojego sługi, Dawida, niech będzie trwał przed tobą! **(1Kn 17:25)** Tyś bowiem, Boże mój, objawił swemu słudze, że zbudujesz mu dom, stąd to sługa twój tak ośmiela się modlić przed Twoim obliczem.

(1Kn 17:26) A teraz, Jahwe, Ty sam jesteś Bogiem. Skoro obiecałeś swojemu słudze to szczęście, **(1Kn 17:27)** racz teraz pobłogosławić dom swojego sługi, aby trwał przed Tobą na wieki, bo co Ty, Jahwe, pobłogosławisz, będzie błogosławione na wieki".

7

>>>>

Podboje Dawida, zwycięskie wojny (gromadzenie materiałów do świątyni)

(1Kn 18:1) Po tych wydarzeniach Dawid pobił Filistynów i zmusił ich do uległości; odebrał też z rąk Filistynów Gat i miejscowości przynależne. **(1Kn 18:2)** Potem pobił Moabitów i stali się Moabici niewolnikami Dawida, płacącymi daninę. **(1Kn 18:3)** Dawid pobił też Hadadezera, króla Soby i Chamat, kiedy wyprawił się, aby utrwalić swą władzę nad rzeką Eufratem. **(1Kn 18:4)** Wziął mu też Dawid tysiąc rydwanów, siedem tysięcy jeźdźców i dwadzieścia tysięcy pieszych. Poprzecinał też Dawid ścięgna skokowe wszystkich koni zaprzęgowych, zostawiając z nich tylko do stu rydwanów **(1Kn 18:5)** Kiedy Syryjczycy z Damaszku przybyli na odsiecz królowi Soby, Hadadezerowi, Dawid pobił dwadzieścia dwa tysiące ludzi spośród Syryjczyków.

(1Kn 18:6) Potem umieścił Dawid załogi w Syrii damasceńskiej, a Syryjczycy stali się poddanymi Dawida płacącymi daninę. Tak Jahwe udzielał Dawidowi zwycięstwa we wszystkim, co zamierzył.

Dary na rzecz świątyni

(1Kn 18:7) Dawid zabrał złote uzbrojenie, jakie mieli słudzy Hadadezera, i przeniósł je do Jerozolimy. **(1Kn 18:8)** Z miast Hadadezera, Tibchat i Kun, zabrał też Dawid bardzo wiele brązu, z którego Salomon uczynił "morze" brązowe, kolumny i naczynia brązowe. **(1Kn 18:9)** Gdy usłyszał Tou, król Chamat, że Dawid rozbił całe wojsko Hadadezera, króla Soby, **(1Kn 18:10)** posłał swego syna Hadorama do króla Dawida, aby go pozdrowić i powinszować mu, że walcząc z Hadadezerem pokonał go, bo Hadadezer był w wojnie z Tou. [Posłał] także wszelkiego rodzaju naczynia złote, srebrne i brązowe. **(1Kn 18:11)** Król Dawid poświęcił je również dla Jahwe wraz ze srebrem i złotem, które pobrał ze wszystkich narodów: z Edomu, Moabu, od Ammonitów, Filistynów i Amalekitów. **(1Kn 18:12)** Abisza, syn Serui, pobił osiemnaście tysięcy Edomitów w Dolinie Soli.

(1Kn 18:13) Umieścił on załogi w Edomie, a wszyscy Edomici stali się niewolnikami Dawida. Tak Jahwe udzielał Dawidowi zwycięstwa we wszystkim, co zamierzył.

Panowanie Dawida nad całym Izraelem

(1Kn 18:14) Dawid panował nad całym Izraelem, wykonując sąd i sprawiedliwość nad całym swoim ludem. **(1Kn 18:15)** Joab, syn Serui, był nad wojskiem; Joszafat, syn Achiluda, był pełnomocnikiem; **(1Kn 18:16)** Sadok, syn Achituba, i Abimelek, syn Abiatar, byli kapłanami; Szawsza był pisarzem; **(1Kn 18:17)** Benajasz, syn Jojady, był nad Keretytami i Peletytami; synowie zaś Dawida byli pierwszymi przybocznymi króla.

Zwycięska wojna z Ammonitami, Aramejczykami i Filistynami.

(1Kn 19:1) Potem umarł Nachasz, król Ammonitów, a syn jego został w jego miejsce królem. **(1Kn 19:2)** Wtedy Dawid pomyślał sobie: "Okazę życzliwość względem Chanuna, syna Nachasza, tak jak jego ojciec okazał życzliwość względem mnie". Wyprawił więc Dawid posłów, aby go pocieszyć po stracie ojca. Gdy słudzy Dawida przybyli do Chanuna w kraju Ammonitów, aby go pocieszyć, **(1Kn 19:3)** księżęta ammonicy odezwali się do Chanuna: "Może sądzisz, że Dawid przez cześć dla twego ojca przysłał do ciebie pocieszycieli? Czyż raczej nie dla rozpoznania, wyspiegowania i potem zabrania kraju przybyli słudzy jego do ciebie?" **(1Kn 19:4)** Chanun więc pochwycając sługi Dawida ogolił ich, obciął im szaty do połowy, aż do pośladków i odesłał ich. **(1Kn 19:5)** Wtedy udali się niektórzy i oznajmili Dawidowi o tych ludziach, a on wyprawił na ich spotkanie posłów, bo ci ludzie zostali bardzo znieważeni. Poleciał im król: "Zostańcie w Jerychu, aż wam brody odrosną, a potem wróćcie". **(1Kn 19:6)** Gdy Ammonicy spostrzegli, że Dawid znenawidził ich, posłał Chanun wraz z Ammonitami tysiąc talentów srebra, aby za nie nająć rydwanów i jeźdźców z Aram-Naharaim i od Aramejczyków z Maaki i z Soby. **(1Kn 19:7)** I najęli sobie trzydzieści dwa tysiące rydwanów oraz króla Maaki z jego ludźmi, którzy przyszli i rozłożyli się obozem pod Medebą; zgromadzili się też i Ammonicy ze swoich miast i przybyli, aby walczyć. **(1Kn 19:8)** A usłyszawszy o tym Dawid wyprawił Joaba wraz z całym wojskiem - ludźmi walecznymi. **(1Kn 19:9)** Ammonicy wystąpili i uszykowali się do bitwy u wejścia do miasta, a sprzymierzeni królowie zajęli stanowiska osobno, w polu. **(1Kn 19:10)** Gdy Joab spostrzegł, że walka zagraża mu z przodu i od tyłu, dobrał sobie ludzi spośród wszystkich najdzielniejszych w Izraelu i w szyku bojowym ustawił naprzeciw Aramejczyków. **(1Kn 19:11)** Pozostałych zaś ludzi powierzył w ręce swego brata, Abiszaja, aby ich ustawił w szyku naprzeciw Ammonitów. **(1Kn 19:12)** I rzekł: "Jeśli Aramejczycy będą mieli przewagę nade mną, ty przyjdiesz mi na pomoc; jeśli zaś Ammonicy będą mieli przewagę nad tobą, ja ci przyjdę na pomoc.

(1Kn 19:13) Odwagi! Okażmy męstwo [w walce] za nasz naród i za miasta Boga naszego!
A niech Jahwe uczyni to, co Mu się wyda słuszne!"

(1Kn 19:14) Zbliżył się Joab i lud, który był z nim, do **Aramejczyków**, aby walczyć, lecz oni uciekli przed nim. **(1Kn 19:15)** Ammonicy widząc, że Aramejczycy uciekli, również i sami uciekli przed jego bratem Abiszajem, i wycofali się do miasta. Joab więc wrócił do Jerozolimy. **(1Kn 19:16)** Lecz kiedy Aramejczycy ujrzeli, że zostali pobici przez Izraela, wyprawili posłów, aby sprowadzić Aramejczyków, którzy byli po drugiej stronie Rzeki na czele z dowódcą wojska Hadadezera, Szofakiem. **(1Kn 19:17)** Dawid, gdy go o tym powiadomiono, zebrał wszystkich Izraelitów, a przeprawiwszy się przez Jordan, szedł ku nim i zajął stanowiska naprzeciwko. Dawid skierował szyki do walki przeciw Aramejczykom. I walczyli z nim. **(1Kn 19:18)** Lecz Aramejczycy uciekli przed Izraelitami; a Dawid zabił spośród Aramejczyków siedem tysięcy walczących na rydwanach i czterdzieści tysięcy pieszych; zginął też dowódca wojska, Szofak. **(1Kn 19:19)** Widząc więc poddani Hadadezera, że zostali pokonani przez Izraelitów, zawarli pokój z Dawidem i stali się jego poddanymi. Aramejczycy nie chcieli odtąd iść na pomoc Ammonitom.

(1Kn 20:1) Z początkiem roku, w **czasie gdy królowie zwykli wychodzić na wojnę, Joab poprowadził siły zbrojne** i spustoszył kraj **Ammonitów**. Potem poszedł i obiegił Rabba. Dawid natomiast pozostał w Jerozolimie. Joab zdobył Rabba i zburzył je. **(1Kn 20:2)** Dawid zabrał koronę z głowy ich króla, a waga jej wynosiła talent złota; były też w niej drogie kamienie. Włożono ją na głowę Dawida. I wywiózł on z miasta łup bardzo wielki. **(1Kn 20:3)** Lud zaś, jaki się w nim znajdował, kazał wyprowadzić i przydzielić do pracy przy piłach, żelaznych kilofach i siekierach. Tak postąpił Dawid ze wszystkimi miastami Ammonitów. Potem wrócił Dawid z całym narodem do Jerozolimy.

(1Kn 20:4) Następnie doszło do wojny z **Filistynami** w Gezer. Wtedy to Sibbekaj Chuszatyta zabił Sippaję, potomka Refaitów, i zostali pobici. **(1Kn 20:5)** I była znowu wojna z Filistynami, podczas której **Elchanan, syn Jaira, zabił Lachmiego, brata Goliata z Gat, a drzewce jego włóczni było jak wał tkacki.** **(1Kn 20:6)** Była jeszcze inna bitwa w Gat, gdzie znalazł się człowiek wysokiego wzrostu, który miał dwadzieścia cztery palce, sześć u każdej ręki i sześć u każdej stopy; ten również był z Refaitów. **(1Kn 20:7)** Urągał on Izraelowi i zabił go Jonatan, syn Szimei, brata Dawida. **(1Kn 20:8)** Ci byli potomkami Refaitów w Gat: padli oni z ręki Dawida i z ręki jego sług.

20,1-21,1 Grzech Dawida – policzenie ludu

Kompozycja fragmentu

21,1-6 Grzech Dawida – policzenie ludu

1

21,7 „Nie podobała się ta rzecz Bogu

21,8-21 Skrucha Dawida. Trzy kary do wyboru – Dawid chce wpaść w ręce Boga

21,14-15 Zaraza zesłana przez Boga. Przerwana z litości Boga na klepisku Ornana Jebusyty

21,16-17 Skruszony Dawid prosi o karę dla siebie a nie dla ludu

21,18 Orędzie Anioła: „Dawid powinien iść i wznieść ołtarz dla Jahwe na klepisku Ornana Jebusyty.

21,19-25 Dawid kupuje klepisko od Ornana Jebusyty za 600 sykli złota

21,26-27 Dawid zbudował ołtarz i złożył ofiary – ogień z nieba zesłany przez Boga – koniec zarazy

21,28-30 Ofiary składane na klepisku Ornana; przybytek był w Gibeonie

22,1 I rzekł Dawid: "Oto jest dom Boga Jahwe i oto jest ołtarz ofiar całopalnych dla Izraela".

Grzech Dawida - policzenie Izraela - ofiary na klepisku Ornana

(1Kn 21:1) Powstał szatan przeciwko Izraelowi i pobudził Dawida, żeby policzył Izraela. **(1Kn 21:2)** Rzekł więc Dawid do Joaba i do książąt ludu: "Idźcie, a policzcie Izraela od Beer-Szeby aż do Dan i donieście mi, abym znał ich liczbę". **(1Kn 21:3)** Lecz Joab odpowiedział: "Niech Jahwe przysporzy stokroć więcej ludu swego, niżeli go jest! Lecz, o panie mój, królu, czyż oni wszyscy nie są poddanymi mego pana? Dlaczegoż pan mój tego się domaga? Czemu ma się stać przyczyną przewinienia Izraela?" **(1Kn 21:4)** Jednakże rozkaz króla przemógł Joaba. Poszedł więc Joab, a obszedłszy całego Izraela, przybył do Jerozolimy. **(1Kn 21:5)** Joab przekazał Dawidowi liczbę policzonego ludu. Cały Izrael liczył milion i sto tysięcy mężczyzn dobywających miecza; w Judzie zaś czterysta siedemdziesiąt tysięcy mężczyzn dobywających miecza. **(1Kn 21:6)** Wśród nich Joab nie policzył Lewiego i Beniamina, ponieważ rozkaz króla był przykry dla Joaba.?

(1Kn 21:7) I nie podobała się ta rzecz Bogu, więc ukarał Izraela.

(1Kn 21:8) I rzekł Dawid do Boga: "Zgrzeszyłem bardzo tym, czego dokonałem. Lecz teraz daruj łaskawie winę swego sługi, bo postąpiłem bardzo nierozsądnie". **(1Kn 21:9)** I odezwał się Jahwe do Gada, "Widzącego" Dawidowego, tymi słowami: **(1Kn 21:10)** "Idź i oświadczyć Dawidowi te słowa: To mówi Jahwe: Przedkładam ci trzy rzeczy, wybierz sobie jedną z nich, a spełnię ci ją". **(1Kn 21:11)** Gad przyszedł do Dawida i rzekł do niego: "To mówi Jahwe: Wybierz sobie: **(1Kn 21:12)** albo trzy lata głodu, albo trzy miesiące porażek od twoich wrogów, podczas gdy miecz nieprzyjaciół twoich będzie cię ścinał, albo też trzy dni miecza Jahwe i zarazy w kraju, przy czym anioł Jahwe będzie szerzył spustoszenie we wszystkich granicach Izraela. A teraz rozważ, co mam odpowiedzieć Temu, który mnie posłał". **(1Kn 21:13)** I rzekł Dawid do Gada: "Jestem w wielkiej rozterce. Niech wypadną raczej w ręce Jahwe, bo wielkie jest Jego miłosierdzie, ale w ręce człowieka niech nie wypadną".

(1Kn 21:14) Zesłał więc Jahwe zarazę na Izraela i padło z Izraela siedemdziesiąt tysięcy ludzi. **(1Kn 21:15)** I posłał Bóg anioła do Jerozolimy, aby ją wyniszczyć, lecz gdy dokonywał zniszczenia, wejrzał Jahwe i ulitował się nad nieszczęściem i rzekł do anioła niszczyciela: "Wystarczy! Cofnij twą rękę!" Stał wtedy anioł Jahwe blisko klepiska Ornana Jebusyty.

(1Kn 21:16) Dawid, podniósłszy oczy, ujrzał anioła Jahwe, stojącego między ziemią i niebem, a w rękę jego - miecz wyciągnięty nad Jerozolimą. Dawid więc i starszyzna obleczeni w wory padli na twarze. **(1Kn 21:17)** I rzekł Dawid do Boga: "Czyż to nie ja rozkazałem policzyć naród? To ja zgrzeszyłem, to ja zawiniłem, a te owce cóż uczyniły? Jahwe, Boże mój, niechaj Twoja ręka obróci się na mnie i na dom mojego ojca, a nie na Twój lud, aby go wytracić!"

(1Kn 21:18) Wtedy anioł Jahwe rzekł do Gada, aby oznajmił Dawidowi, że Dawid powinien iść i wznieść ołtarz dla Jahwe na klepisku Ornana Jebusyty.

(1Kn 21:19) Dawid więc poszedł na słowo Gada, który przemawiał w imieniu Jahwe. **(1Kn 21:20)** Ornan obrócił się i ujrzał anioła, on i czterej synowie jego, i ukryli się; Ornan młócił wtedy pszenicę. **(1Kn 21:21)** Gdy Dawid przyszedł do Ornana, Ornan obejrzał się i ujrzał Dawida, a wyszedłszy z klepiska, oddał pokłon Dawidowi twarzą do ziemi. **(1Kn 21:22)** Wtedy Dawid rzekł do Ornana: "Odstąp mi obszar tego klepiska, a zbuduję na nim ołtarz dla Jahwe; odstąp mi je za pełną cenę, aby plaga przestała się srożyć nad ludem". **(1Kn 21:23)** Rzekł Ornan do Dawida: "Weź, a niech uczyni król, pan mój, co mu się wyda słuszne. Spójrz! Oddaję woły na całopalenie, sanie młockarskie jako drwa, pszenicę na ofiarę z pokarmów, wszystko to daję". **(1Kn 21:24)** Król Dawid rzekł do Ornana: "Nie! Muszę bowiem kupić to za pieniądze, albowiem tego, co do ciebie należy, nie wezmę dla Jahwe i nie złożę ofiar całopalnych, które otrzymam za darmo". **(1Kn 21:25)** Dał więc Dawid Omanowi za pole sześćset syklów złota.

(1Kn 21:26) Następnie zbudował tam ołtarz dla Jahwe i złożył ofiary całopalne i ofiary pojednania. Wzywał Jahwe, który go wysłuchał, zsyłając ogień z nieba na ołtarz całopalenia.
(1Kn 21:27) Nakazał więc Jahwe aniołowi, by schował swój miecz do pochwy.

(1Kn 21:28) W tym czasie Dawid widząc, że Jahwe wysłuchał go na klepisku Jebusyty Ornana, zaraz złożył tam ofiary. **(1Kn 21:29)** Przybytek zaś Jahwe, który Mojżesz zbudował na pustyni z ołtarzem całopalenia, był wtedy na wyżynie w Gibeonie, **(1Kn 21:30)** ale Dawid nie śmiał pójść do niego, aby radzić się Boga, ponieważ lękał się miecza anioła Jahwe.

(1Kn 22:1) I rzekł Dawid: "**Oto jest dom Boga Jahwe i oto jest ołtarz ofiar całopalnych dla Izraela**".

1 Kronik 22,2-29,25

1

22,2-19. Przygotowania Dawida do budowy świątyni; zachęta do przestrzegania Bożego prawa przez Salomona i nakaz do książąt, by wspierali Salomona

23,1. Salomon ustanowiony królem nad całym Izraelem.

23,2-32 Zorganizowanie służb lewitów

24,1-19 – zorganizowanie służb kapłanów (24 zmiany kapłańskie)

24,20-26,28 Zorganizowanie służb lewitów – dokończenie

26,29-27,34 Zorganizowanie państwa

1. Urzędnicy i sędziowie
2. 12 zmian wojska na każdy miesiąc roku
3. Wykaz przełożonych nad pokoleniami Izraela
4. Zarządcy majątku króla
5. Doradcy Dawida

28,1-29, 22a. ordzie Dawida do przywódców, Salomona i całego ludu; zachęta do hojności na świątynię

29,22b-25. Salomon ustanowiony królem nad całym Izraelem po raz drugi.

Przygotowania Dawida do budowy świątyni

(1Kn 22:2) Dawid nakazał zebrać cudzoziemców przebywających w kraju izraelskim i wyznaczył kamieniarzy do obrabiania kamieni ciosowych na budowę domu Bożego. **(1Kn 22:3)** Przygotował też Dawid bardzo wiele żelaza na gwoździe, na drzwi w bramach i na spojenia oraz niezliczoną wagę brązu, **(1Kn 22:4)** drzewa też cedrowego w obfitości, bo Sydończycy i Tyryjczycy nawieźli Dawidowi wielką ilość drzew cedrowych. **(1Kn 22:5)** Potem rzekł Dawid: "Mój syn, Salomon, jest młody i wątpli, a dom, jaki ma być zbudowany dla Jahwe, ma się wyróżniać okazałością, sławą i wspaniałością wobec wszystkich krajów; ja więc muszę poczynić przygotowania dla niego". **I wiele przygotował Dawid przed swoją śmiercią.**

Słowo Dawida do Salomona - zachęta do przestrzegania prawa Boga

(1Kn 22:6) Potem zawołał syna swego, Salomona, i nakazał mu zbudować świątynię dla Jahwe, Boga Izraela. **(1Kn 22:7)** Tak przemówił Dawid do Salomona: "Synu mój, ja sam zamierzałem zbudować świątynię dla imienia Boga mego, Jahwe. **(1Kn 22:8)** Ale Jahwe skierował do mnie takie słowa: "Przelałeś wiele krwi, prowadząc wielkie wojny, dlatego nie zbudujesz domu imieniu memu, albowiem zbyt wiele krwi wylałeś na ziemię wobec Mnie. **(1Kn 22:9)** Oto urodzi ci się syn, będzie on mężem pokoju, bo udzielę mu pokoju ze wszystkimi wrogami jego wokoło; będzie miał bowiem na imię Salomon i za dni jego dam Izraelowi pokój i odpoczynek. **(1Kn 22:10)** On to zbuduje dom dla imienia mego, on też będzie dla Mnie synem, a Ja będę dla niego ojcem i tron jego królowania nad Izraelem utwierdzę na wieki".

(1Kn 22:11) Teraz, synu mój, niechaj Jahwe będzie z tobą, aby ci się powodziło i abyś zbudował dom Boga twego, Jahwe, jak zapowiedział o tobie. **(1Kn 22:12)** Oby tylko Jahwe użył ci roztropności i rozsądku, gdy cię postawi nad Izraelem, abyś przestrzegał prawa Boga twego, Jahwe! **(1Kn 22:13)** Wtedy będzie ci się powodziło, gdy będziesz strzegł wypełniania praw i nakazów, które Jahwe dał Mojżeszowi dla Izraela. Bądź mężny i mocny, nie bój się ani nie lękaj. **(1Kn 22:14)** Oto w trudzie przygotowałem na dom Jahwe: złota sto tysięcy talentów, a srebra milion talentów, brązu zaś i żelaza bez wagi, albowiem takie jest mnóstwo; przygotowałem też drzewo i kamienie, a ty możesz do tego jeszcze dodać. **(1Kn 22:15)** Masz też z sobą mnóstwo pracowników: murarzy, kamieniarzy, cieśli i wszelkiego rodzaju rzemieślników do wszystkich prac: **(1Kn 22:16)** w złocie, srebrze, brązie i żelazie. Wstań więc i działaj, a Jahwe niech będzie z tobą!"

Nakaz Dawida do ksiąg, by pomagali Salomonowi

(1Kn 22:17) Nakazał też Dawid wszystkim księżętom Izraela, aby pomagali jego synowi, Salomonowi, mówiąc: **(1Kn 22:18)** "Czyż Bóg wasz, Jahwe, nie jest z wami? Czyż nie użył wam pokoju dokoła? Wydał przecież w moje ręce mieszkańców kraju, a kraj został poddany Jahwe i Jego narodowi. **(1Kn 22:19)** A teraz oddajcie serce wasze i duszę waszą na służbę Boga waszego, Jahwe: stańcie do budowy świątyni Boga Jahwe, abyście mogli przenieść Arkę Przymierza Jahwe i święte naczynia Boże do domu zbudowanego dla imienia Jahwe".

(1Kn 23:1) Dawid, stary i syty dni, ustanowił Salomona, swego syna, królem nad Izraelem. (paralela do **1Kn 29,22-25**)

>>>>

Zorganizowanie służb lewitów i kapłanów

(1Kn 23:2) I zgromadził wszystkich ksiąg izraelskich, kapłanów i lewitów.

(1Kn 23:3) Kiedy policzono lewitów **od trzydziestu lat** i wyżej, liczba ich według spisu mężczyzn wynosiła trzydzieści osiem tysięcy.

- (1Kn 23:4)** Z tych **dwadzieścia cztery tysiące** spełniało pracę w domu Jahwe;
- pisarzy i sędziów było **sześć tysięcy**.
- (1Kn 23:5)** Odźwiernych było **cztery tysiące**,
- a **cztery tysiące** wychwalało Jahwe na instrumentach, które sprawił w celu wychwalania.

(1Kn 23:6) Dawid podzielił ich na zmiany według synów Lewiego: **Gerszona, Kehata i Merariego**.

1. (1Kn 23:7) Z Gerszonitów byli: Ladan i Szimei. **(1Kn 23:8)** Synowie Ladana: pierwszy Jechiel, potem Zetam i Joel - trzej. **(1Kn 23:9)** Synowie Szimejego: Szelomit, Chazjel i Haran - trzej. Ci byli naczelnikami rodów Ladana. **(1Kn 23:10)** A synowie Szimejego: Jachat, Ziza, Jeusz i Beria. Ci czterej są synami Szimejego. **(1Kn 23:11)** Jachat był pierwszy, Ziza drugi; Jeusz i Beria nie mieli wielu synów i byli policzeni jako jeden ród.

2. (1Kn 23:12) Synowie **Kehata**: Amram, Jishar, Chebron i Uzzjel - czterej. **(1Kn 23:13)** Synowie Amrama: Aaron i Mojżesz. Aaron został odłączony, aby był wyświęconym na zawsze - on i jego synowie - do rzeczy najświętszych, aby spalali kadzidło przed Jahwe, usługiwali Mu i błogosławili w Jego imieniu na wieki.

(1Kn 23:14) Co do Mojżesza, męża Bożego, jego synowie zostali zaliczeni do pokolenia Lewiego. **(1Kn 23:15)** **Synowie Mojżesza**: Gersom i Eliezer. **(1Kn 23:16)** Synowie

Gerszoma: pierwszy Szebuel. **(1Kn 23:17)** Synowie Eliezera byli: pierwszy Rechabiasz; Eliezer nie miał wprawdzie innych synów, lecz synowie Rechabiasza byli bardzo liczni.

(1Kn 23:18) Synowie Jishara: pierwszy Szelomit. **(1Kn 23:19)** Synowie Chebrona: pierwszy Jerijas, drugi Amariasz, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam. **(1Kn 23:20)** Synowie Uzzjela: pierwszy Mika, drugi Jiszszijas.

3. (1Kn 23:21) Synowie **Merariego**: Machli i Muszi. Synowie Machliego: Eleazar i Kisz. **(1Kn 23:22)** Eleazar umarł nie mając synów, tylko same córki; synowie Kisz, ich bracia, wzięli je za żony.

(1Kn 23:23) Synowie Musziego - trzej: Machli, Eder i Jeremot.

(1Kn 23:24) Ci byli synami Lewiego według ich rodów, głowami rodzin, według wykazów liczbowych imion w ich spisach; spełniali prace w służbie domu Jahwe od dwudziestego roku życia i wzwyż.

Zakres obowiązków lewitów

(1Kn 23:25) Rzekł bowiem Dawid: "Jahwe, Bóg Izraela, dał odpoczynek swemu ludowi i zamieszkał w Jerozolimie na stałe. **(1Kn 23:26)** Lewici już nie będą nosić przybytku ani wszelkich przyborów do jego obsługi".

(1Kn 23:27) Zatem według ostatnich zarządzeń Dawida, **lewici byli spisywani od dwudziestego roku życia i wzwyż**. **(1Kn 23:28)** Ich stanowisko bowiem polegało na tym, że obok potomków Aarona służyli w domu Jahwe, na dziedzińcach, w komnatach, przy oczyszczaniu wszystkiego, co poświęcone, i pełnili służbę w domu Jahwe. **(1Kn 23:29)** Troszczyli się oni zarówno o chleby pokładne, o najczystsza mąkę na ofiarę z pokarmów, o ciasta praśne, jak i o to, co było pieczone na blachach i co było smażone, i o wszystko, co było ważone i mierzone. **(1Kn 23:30)** Mieli stawać co rana, by dziękować i wychwalać Jahwe, i tak samo wieczorem; **(1Kn 23:31)** aby ofiarować wszystkie całopalenia dla Jahwe w szabat, przy nowiu księżyca i w święta według ilości ustalonej przepisem - ustawicznie wobec Jahwe. **(1Kn 23:32)** Mieli pieczę nad Namiotem Spotkania, pieczę nad Miejscem Świętym i pieczę nad synami Aarona, ich braćmi, w służbie domu Jahwe.

Podział kapłanów

(1Kn 24:1) A co do synów Aarona - oto ich podział. Synowie Aarona: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

(1Kn 24:2) Nadab i Abihu umarli przed swoim ojcem i nie mieli synów, a urząd kapłański spełniali Eleazar i Itamar. **(1Kn 24:3)** A potomków Eleazara i Achimeleka, potomków Itamara, **podzielił Dawid z pomocą Sadoka** wyznaczając im urzędy, stosownie do ich służby. **(1Kn 24:4)** I okazało się, że potomków męskich Eleazara było daleko więcej niż potomków Itamara, wybrano więc spośród potomków Eleazara szesnastu naczelników rodów, a spośród potomków Itamara ośmiu naczelników rodów. **(1Kn 24:5)** Wybrano ich za pomocą losów na równi jednych i drugich, żeby książęta świątyni, książęta Boży, byli i z synów Eleazara, i z synów Itamara.

Dwadzieścia cztery grupy kapłańskie

(1Kn 24:6) Szemajasz, syn Netaneela, pisarz spośród lewitów, spisał ich wobec króla, książąt, kapłana Sadoka, Achimeleka, syna Abiatara, naczelników rodów kapłańskich i lewickich, biorąc każdy ród na przemian, jeden z potomków Eleazara, drugi - z Itamara.

1. (1Kn 24:7) Pierwszy los padł na Jojariba,

2. drugi na Jedajasza,

3. (1Kn 24:8) trzeci na Charima,

4. czwarty na Seorima,
5. (1Kn 24:9) piąty na Malkiasza,
6. szósty na Mijjamina,
7. (1Kn 24:10) siódmy na Hakkosa,
8. ósmy na Abiasza, (Łuk. 1,5)
9. (1Kn 24:11) dziewiąty na Jeszue,
10. dziesiąty na Szekanasza,
11. (1Kn 24:12) jedenasty na Eliasziba,
12. dwunasty na Jakima,
13. (1Kn 24:13) trzynasty na Chuppe,
14. czternasty na Jeszebeaba,
15. (1Kn 24:14) piętnasty na Bilgę,
16. szesnasty na Immera,
17. (1Kn 24:15) siedemnasty na Chezira,
18. osiemnasty na Happissesa,
19. (1Kn 24:16) dziewiętnasty na Petachiasza,
20. dwudziesty na Ezechiela,
21. (1Kn 24:17) dwudziesty pierwszy na Jakina,
22. dwudziesty drugi na Gamula,
23. (1Kn 24:18) dwudziesty trzeci na Delajasza,
24. a dwudziesty czwarty na Maazjasza.

(1Kn 24:19) Taka była ich kolejność, gdy przychodzili do domu Jahwe na swoją służbę, zgodnie z zarządzeniami przekazanymi przez ich przodka Aarona, jak mu rozkazał Jahwe, Bóg Izraela.

Podział pozostałych lewitów

(1Kn 24:20) Pozostali z synów Lewiego, z synów Amrama: **Szubael**, a z synów Szubaela: Jechdejasz. (1Kn 24:21) Z Rechabiasza: Jiszszijas, najstarszy z synów Rechabiasza. (1Kn 24:22) Z Jisharytów: Szelomot; z synów Szelomota: Jachat. (1Kn 24:23) Z synów Chebrona: pierwszy Jerijas, drugi Amarias, trzeci Jachazjel, czwarty Jekameam. (1Kn 24:24) Synowie Uzzjela (zob. 1Kn 23,20): Mika; z synów Miki: Szamir. (1Kn 24:25) Brat Miki: Jiszszijas; z synów Jiszszijasza: Zacharias. (1Kn 24:26) Synowie Merariego: Machli i Muszi (zob. 1Kn 23,21); synowie Jaazijjasza, jego syna; (1Kn 24:27) synowie Merariego z jego syna Jaazijjasza: Szoham, Zakkur i Ibri. (1Kn 24:28) Z Machliego: Eleazar, który nie miał synów. (1Kn 24:29) Z Kiswa: syn Kiswa, Jerachmeel. (1Kn 24:30) Synowie Musziego: Machli, Eder i Jerimot. Ci byli synami Lewiego według ich rodów. (1Kn 24:31) Także oni rzucali losy na podobieństwo braci swoich, synów Aarona, w obecności króla Dawida, Sadoka, Achimeleka, naczelników rodów kapłańskich i lewickich, ród większy na równi ze swym najmłodszym bratnim rodem.

Zmiany śpiewaków

(1Kn 25:1) Dawid wraz z dowódcami wojska przydzielił na służbę [Bożą] tych spośród synów Asafa, Hemana i Jedutuna, którzy prorokowali dźwiękiem harf, cytr i cymbałów. A liczba pracowników w tej służbie była:

1. (1Kn 25:2) z synów **Asafa**: Zakkur, Józef, Netaniasz i Asareela, synowie Asafa, zależni od Asafa, który prorokował pod kierunkiem króla.
2. (1Kn 25:3) Z **Jedutuna** - synowie Jedutuna: Gedaliasz, Seri, Izajasz, Chaszabiasz, Mattitiasz i Szimei, sześciu, pod kierunkiem ich ojca Jedutuna, który **prorokował** na cytrze na cześć i chwałę Jahwe.
3. (1Kn 25:4) Z **Hemana** - synowie Hemana: Bukkijas, Mattaniasz, Uzzjel, Szebuel, Jerimot, Chananasz, Chanani, Eliata, Giddalti, Romanti-Ezer, Joszbekasza, Malloti, Hotir, Machazjot.

(1Kn 25:5) Ci wszyscy byli synami Hemana, "Widzącego" królewskiego zgodnie z obietnicą wywyższenia go przez Boga. Bóg dał Hemanowi czternastu synów i trzy córki.

(1Kn 25:6) Ci wszyscy byli pod kierownictwem swych ojców do śpiewu w świątyni Jahwe, by służyć domowi Bożemu na cymbałach, cytrach i harfach. Pod kierunkiem króla byli: **Asaf, Jedutun i Heman**. **(1Kn 25:7)** A liczba ich wraz ze wszystkimi braćmi uzdolnionymi i wyćwiczonymi w śpiewie dla Jahwe, była dwustu osiemdziesięciu ośmiu. **(1Kn 25:8)** Na równi ciągnęli losy do służby, tak młodszy, jak starszy, nauczyciel zarówno jak i uczeń.

5

1. **(1Kn 25:9)** Pierwszy los padł na Józefa, z [potomków] Asafa,
2. drugi [był] Gedaliasz, on z braćmi i z synami swymi [razem] dwunastu.
3. **(1Kn 25:10)** Trzeci: Zakkur; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
4. **(1Kn 25:11)** Czwarty [padł] na Jisriego; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
5. **(1Kn 25:12)** Piąty: Netaniasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
6. **(1Kn 25:13)** Szósty: Bukkijas; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
7. **(1Kn 25:14)** Siódmy: Jesareela ; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
8. **(1Kn 25:15)** Ósmy: Izajasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
9. **(1Kn 25:16)** Dziewiąty: Mattaniasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
10. **(1Kn 25:17)** Dziesiąty: Szimej; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
11. **(1Kn 25:18)** Jedenasty: Azareel; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
12. **(1Kn 25:19)** Dwunasty [padł] na Chaszabiasza; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
13. **(1Kn 25:20)** Trzynasty: Szubael; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
14. **(1Kn 25:21)** Czternasty: Mattitiasz; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
15. **(1Kn 25:22)** Piętnasty [padł] na Jeremota; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
16. **(1Kn 25:23)** Szesnasty [padł] na Chananiaza; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
17. **(1Kn 25:24)** Siedemnasty [padł] na Joszbekasę; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
18. **(1Kn 25:25)** Osiemnasty [padł] na Chananiego; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
19. **(1Kn 25:26)** Dziewiętnasty [padł] na Mallotiego; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
20. **(1Kn 25:27)** Dwudziesty [padł] na Eliatę; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
21. **(1Kn 25:28)** Dwudziesty pierwszy [padł] na Hotira; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
22. **(1Kn 25:29)** Dwudziesty drugi [padł] na Giddaltiego; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
23. **(1Kn 25:30)** Dwudziesty trzeci [padł] na Machazjota; synowie jego i bracia jego - dwunastu.
24. **(1Kn 25:31)** Dwudziesty czwarty [padł] na Romamti-Ezera; synowie jego i bracia jego - dwunastu.

Zmiany odźwiernych

(1Kn 26:1) O zmianach odźwiernych. Z Korachitów był Meszelemiasz, syn Koracha, z synów Ebiasafa.

(1Kn 26:2) A Meszelemiasz miał synów: pierworodny Zachariasz, drugi Jediael, trzeci Zebadiaz, czwarty Jatniel, **(1Kn 26:3)** piąty Elam, szósty Jochanan, siódmy Elioenaj.

(1Kn 26:4) I Obed-Edom miał synów: pierworodny Szemajasz, drugi Jozabad, trzeci Joach, czwarty Sakar, piąty Netaneel, **(1Kn 26:5)** szósty Ammiel, siódmy Issachar, ósmy Peulletaj - tak mu Bóg błogosławił. **(1Kn 26:6)** Także synowi jego, Szemajaszowi, urodzili się synowie, którzy długo sprawowali władzę w swoim rodzie, ponieważ byli dzielnymi mężami. **(1Kn 26:7)** Synowie Szemajasza: Otni, Rafael, Obed, Elzabad i bracia jego Elihu i Semakiasz, dzielni mężowie. **(1Kn 26:8)** Wszyscy oni byli z synów Obed-Edoma; oni, synowie ich i ich bracia - każdy zasobny w siłę do służby - w liczbie sześćdziesięciu dwóch - z Obed-Edoma.

(1Kn 26:9) I Meszelemiasz miał synów i braci, dzielnych mężów, osiemnastu.

(1Kn 26:10) Także Chosa, z potomków Merarięgo, miał synów; Szimri został naczelnikiem, bo chociaż nie był pierworodnym, ale ojciec postawił go na czele [rodziny], **(1Kn 26:11)** drugi Chilkiasz, trzeci Tebaliasz, czwarty Zachariasz. Wszystkich synów i braci Chosy - trzynastu. **(1Kn 26:12)** Wśród nich dobierano zmiany odźwiernych; przełożeni tych mężów na równi z braćmi swoimi mieli zajęcia przy

obsłudze domu Jahwe. **(1Kn 26:13)** Ciągnęli losy o każdą bramę, zarówno mały, jak i wielki, według swoich rodów.

- (1Kn 26:14)** Dla Szelemiasza padł los [na bramę] strony wschodniej.
- Potem ciągnęli los dla jego syna Zachariasza, **mądrym doradcą**, i padł jego los na stronę północną.
- (1Kn 26:15)** Dla Obed-Edoma - na południową,
- a dla jego synów - na składnicę .
- (1Kn 26:16)** Dla i Chosy na stronę zachodnią z bramą Szalleket , przy drodze wiodącej w górę: straż naprzeciw straży.

(1Kn 26:17) Od wschodu sześciu lewitów, od północy codziennie czterech, od południa codziennie czterech i przy składnicach po dwóch.**(1Kn 26:18)** Przy zachodniej kolumnadzie: czterej przy drodze, dwaj przy samej kolumnadzie.**(1Kn 26:19)** Oto są zmiany odźwiernych spośród **Korachitów i spośród synów Merarięgo**.

Opiekunowie skarbcza

(1Kn 26:20) Lewici, ich bracia, czuwali nad skarbcami domu Bożego i nad skarbcami rzeczy świętych. **(1Kn 26:21)** Synowie Ladana byli **Gerszonitami** przez Ladana i naczelników rodów z Ladana Gerszonity i [objęowali] Jechielitów. **(1Kn 26:22)** Synowie Jechielego: Zetam i brat jego Joel mieli pieczę nad skarbcami domu Jahwe. **(1Kn 26:23)** Spośród Amramitów, Jisharytów, Chebronitów i Uzzjelitów byli: **(1Kn 26:24)** Szebuel, syn Gerszona, syna Mojżesza, przełożony nad skarbcami. **(1Kn 26:25)** A oto bracia jego, potomkowie Eliezera: jego syn Rechabiasz, jego syn Izajasz, jego syn Joram, jego syn Zikri, jego syn Szelomit. **(1Kn 26:26)** Ten to Szelomit i jego bracia zarządzali wszystkimi skarbcami rzeczy świętych, jakie ofiarował Dawid, naczelnicy rodów, tysięcy, setnicy i dowódcy wojska. **(1Kn 26:27)** To, co było z wojen i z łupów, poświęcili na utrzymanie domu Jahwe. **(1Kn 26:28)** I wszystko, co poświęcił Samuel "Widzący", Saul, syn Kisz, Abner, syn Nera, Joab, syn Serui, oraz wszystko, co poświęcone, było pod opieką Szelomita i jego braci.

Urzednicy i sędziowie

(1Kn 26:29) Z **Jisharytów**: Kenaniasz i synowie jego byli przeznaczeni do spraw zewnętrznych nad Izraelem jako urzednicy i sędziowie. **(1Kn 26:30)** Z **Chebronitów**: Chaszabiasz i bracia jego, tysiąc siedmiuset ludzi dzielnych, sprawowali nadzór nad Izraelem po drugiej stronie Jordanu na zachód we wszystkich sprawach Jahwe i w posłudze królewskiej. **(1Kn 26:31)** Co do Chebronitów: Jeriasz był przełożonym Chebronitów dla pokolenia swego rodu; w czterdziestym roku panowania Dawida czyniono poszukiwania i znaleziono pośród nich dzielnych mężów w Jazer w Gileadzie, **(1Kn 26:32)** braci jego, dwa tysiące siedmiuset ludzi dzielnych, przedniejszych rodów, których król Dawid ustanowił nad Rubenitami, Gadytami i połową pokolenia Manassesza dla wszystkich spraw Bożych i spraw królewskich.

12 hufców Izraelitów

(1Kn 27:1) A oto Izraelici według ich liczby. Naczelnicy rodów, tysięcy, setnicy i urzednicy, którzy służyli królowi we wszystkich sprawach hufców, przychodzących i odchodzących co miesiąc przez wszystkie miesiące roku. Każdy hufiec liczył dwadzieścia cztery tysiące.

- (1Kn 27:2)** Nad pierwszym hufcem w miesiącu pierwszym stał **Jaszobeam**, syn Zabdiela, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące; **(1Kn 27:3)** był on potomkiem Peresa i wodzem wszystkich dowódców wojska w miesiącu pierwszym.
- (1Kn 27:4)** W drugim miesiącu hufcem dowodził **Dodaj Achochita**, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące ludzi.
- (1Kn 27:5)** Trzecim dowódcą wojska na miesiąc trzeci był **Benajasz**, syn arcykapłana Jojady, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące. **(1Kn 27:6)** Ten to Benajasz był bohaterem między Trzydziestoma i dowodził Trzydziestoma, a jego syn Ammizabad należał do jego hufca.
- (1Kn 27:7)** Czwartym, na miesiąc czwarty, był **Asahel**, brat Joaba, a po nim jego syn Zebadiasz, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

5. (1Kn 27:8) Piątym dowódcą, na miesiąc piąty, był książę Szamhut Jizrachita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

6. (1Kn 27:9) Szóstym, na miesiąc szósty, był Ira, syn Ikkesza z Tekoa, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

7. (1Kn 27:10) Siódmym, na miesiąc siódmy, był Cheles Pelonita, z synów Efraima, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

8. (1Kn 27:11) Ósmym, na miesiąc ósmy, był Sibbekaj z Chuszy, Zarechita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

9. (1Kn 27:12) Dziewiątym, na miesiąc dziewiąty, był Abiezer z Anatot, Beniaminita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

10. (1Kn 27:13) Dziesiątym, na miesiąc dziesiąty, był Maheraj z Netofy, Zarechita, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

11. (1Kn 27:14) Jedenastym, na miesiąc jedenasty, był Benajasz z Pireatonu, z synów Efraima, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

12. (1Kn 27:15) Dwunastym, na miesiąc dwunasty, był Cheldaj z Netofy, pochodzący od Otniela, a hufiec jego liczył dwadzieścia cztery tysiące.

Przełożeni nad pokoleniami Izraela

(1Kn 27:16) A nad pokoleniami Izraela stali:

1. nad Rubenitami - przełożony Eliezer, syn Zikriego;
2. nad Symeonitami - Szeftiasz, syn Maaki;
3. **(1Kn 27:17)** nad Lewitami - Chaszabiasz, syn Kemuela; nad Aaronitami - **Sadok**;
4. **(1Kn 27:18)** nad pokoleniem Judy - Elihu, jeden z braci Dawida;
5. nad Issacharytami - Omri, syn Mikaela;
6. **(1Kn 27:19)** nad Zabulonitami - Jiszmajasz, syn Obadiusza;
7. nad Neftalitami - Jerimot, syn Azriela;
8. **(1Kn 27:20)** nad Efraimitami - Ozeasz, syn Azazjasza;
9. nad połową pokolenia Manassesza - Joel, syn Pedajasz;
10. **(1Kn 27:21)** nad połową Manassesza w Gileadzie - Jiddo, syn Zachariasza;
11. nad Beniaminitami - Jaasjel, syn Abnera;
12. **(1Kn 27:22)** nad Danitami - Azareel, syn Jerochama. Ci byli książętami pokoleń Izraela. (brak Gada, Asera)

(1Kn 27:23) Lecz Dawid nie uwzględnił w spisach liczby tych, którzy mieli dwadzieścia lat lub mniej, ponieważ Jahwe powiedział, że rozmnoży Izraela jak gwiazdy na niebie. **(1Kn 27:24)** Joab, syn Serui, rozpoczął obliczać, ale nie dokończył, gdyż za to spadł gniew na Izraela i nie umieszczono tej liczby w spisie w Kronikach Króla Dawida.

Zarządcy majątku króla

(1Kn 27:25) Nad skarbcami królewskimi stał Azmawet, syn Adiela, a nad skarbcami na prowincji: w miastach, wioskach i zamkach, Jonatan, syn Ozjasza. **(1Kn 27:26)** A nad pracownikami rolnymi dla uprawy ziemi - Ezri, syn Keluba. **(1Kn 27:27)** Szimei z Rama - nad winnicami, a nad dostawcami wina do składnic - Zabdi z Szebam. **(1Kn 27:28)** Nad oliwkami i sykomorami, które były w Szeferi, Baal-Chanan z Geder, a nad składnicami oliwy - Joasz. **(1Kn 27:29)** Nad bydłem pasącym się w Szaronie - Szitraj z Szaronu, a nad bydłem w dolinach - Szafat, syn Adlaja. **(1Kn 27:30)** Nad wielbłądami - Obil Izmaelita; nad oślicami - Jechdejasz z Meronot. **(1Kn 27:31)** Nad owcami - Jaziz Hagryta. Ci wszyscy byli zarządcami w majątności króla Dawida.

Doradcy króla

(1Kn 27:32) Jonatan, stryj Dawida, był jego doradcą jako człowiek roztropny i uczony. Jechiel, syn Chakmoniego, zajmował się synami królewskimi. **(1Kn 27:33)** Achitofel był doradcą królewskim, a **Chuszaj Arkijczyk był przyjacielem króla.** **(1Kn 27:34)** Po Achitofelu był Jojada, syn Benajasz, i Abiatar. Dowódcą wojska królewskiego był Joab.

>>>>>

Przemówienie Dawida do przywódców Izraela

(1Kn 28:1) Dawid zgromadził w Jerozolimie wszystkich książąt izraelskich, naczelników pokoleń i dowódców hufców, będących na usługach króla, tysięcy i setników, zarządców wszystkich dóbr i stad królewskich, synów swych, a także dworzan, bohaterów i wszystkich dzielnych ludzi. **(1Kn 28:2)** Powstawszy więc, król Dawid rzekł stojąc: "Posłuchajcie mnie, bracia moi i ludu mój! Moim pragnieniem było zbudować dom odpoczynku dla Arki Przymierza Jahwe jako podnózek stóp Boga naszego i poczyniłem przygotowania do budowy. **(1Kn 28:3)** Ale Bóg rzekł do mnie: "Nie zbudujesz domu dla imienia mego, bo jesteś mężem wojny i rozlewałś krew". (zob. **1Kn 22,8**) **(1Kn 28:4)** Jednakże Jahwe, Bóg Izraela, wybrał mnie spośród całego domu ojca mego, abym był królem nad Izraelem na zawsze; Judę bowiem wybrał na władcę, a z rodu Judy - dom ojca mego i z synów ojca mego mnie raczył ustanowić królem nad Izraelem. **(1Kn 28:5)** A spośród wszystkich synów moich - albowiem Jahwe dał mi wielu synów - wybrał Salomona, syna mego, aby zasiadł na tronie władzy królewskiej Jahwe nad Izraelem. **(1Kn 28:6)** I rzekł do mnie: "Salomon, syn twój, on to zbuduje mój dom i moje dziedzińce, albowiem wybrałem go sobie na syna, a Ja będę mu ojcem. **(1Kn 28:7)** Królewską jego władzę utwierdzą na wieki, jeśli podobnie jak dzisiaj będzie trwał w pełnieniu moich poleceń i nakazów". **(1Kn 28:8)** Teraz więc w obliczu całego Izraela, społeczności Jahwe i w obecności Boga naszego, zachowujcie i strzeżcie wszystkich poleceń Boga waszego, Jahwe, abyście posiadli tę piękną ziemię i przekazali na zawsze w dziedzictwie waszym synom, którzy po was będą.

Do Salomona

(1Kn 28:9) A ty, synu mój, Salomonie, znaj Boga twego ojca i służ Mu sercem doskonałym i duszą chętną, bo Jahwe przenika wszystkie serca i zgłębia wszystkie tajniki myśli. Jeśli będziesz Go szukał, On pozwoli ci siebie znaleźć, ale jeśli Go opuścisz, odrzuci cię na zawsze. **(1Kn 28:10)** Bacz teraz, ciebie bowiem wybrał Jahwe, abyś zbudował dom na sanktuarium. Bądź mocny i wykonaj to!"

(1Kn 28:11) Dawid dał Salomonowi, synowi swojemu, plan przedsionka i świątyni oraz jej budynków, komnat górnych, sal wewnętrznych oraz pomieszczenia dla przebłagalni. **(1Kn 28:12)** I plan wszystkiego, co sam zamyślał: dziedzińców domu Jahwe i wszystkich komnat dokoła, skarbców domu Bożego i skarbców rzeczy świętych; **(1Kn 28:13)** zmian kapłanów i lewitów i wszelkiej pracy w obsłudze domu Jahwe, i wszelkich naczyń do obsługi domu Jahwe. **(1Kn 28:14)** Złota dał na wszystkie naczynia złote według wagi każdego naczynia do różnych posług; srebra na wszystkie naczynia srebrne według wagi każdego naczynia do różnych posług; **(1Kn 28:15)** złota na świeczniki złote i ich lampy według wagi każdego świecznika i jego lamp; srebra na świeczniki srebrne według wagi świecznika i jego lamp stosownie do użycia każdego świecznika; **(1Kn 28:16)** i odpowiedni przydział złota na stoły chlebów pokładnych według różnych stołów, a srebra na stoły srebrne; **(1Kn 28:17)** na widełki, kropielnice i dzbanki szczerozłote, na puchary złote według wagi każdego pucharu, na puchary srebrne według wagi każdego pucharu; **(1Kn 28:18)** na ołtarz kadzenia ze złota oczyszczonego według wagi i wzór wozu z cherubami złotymi, rozciągającymi skrzydła i pokrywającymi Arkę Przymierza Jahwe. **(1Kn 28:19)** "O tym wszystkim - rzekł Dawid - o pracach według planu budowy **pouczony zostałem na piśmie przez Jahwe**".

(1Kn 28:20) I rzekł Dawid do swego syna, Salomona: "Bądź mocny i dzielny, a wykonaj to! Nie bój się i nie przerażaj, bo Bóg Jahwe, mój Bóg, będzie z tobą, a nie opuści cię ani nie zostawi, aż będą wykonane wszelkie prace dla obsługi domu Jahwe. **(1Kn 28:21)** A oto zmiany kapłanów i lewitów dla wszelkiej służby domu Bożego, którzy będą z tobą w każdej pracy; każdy ochotny i zdolny do różnej posługi, książęta też i cały lud będą całkowicie na twoje rozkazy".

Do całego zgromadzenia

(1Kn 29:1) Potem król Dawid rzekł do całego zgromadzenia: "Salomon, syn mój, jedyny, którego wybrał Jahwe, jest młody i wątły, a praca to wielka, gdyż nie dla człowieka jest ten przybytek, ale dla Boga Jahwe. **(1Kn 29:2)** Ze wszystkich sił moich przygotowałem na dom Boga mego złoto na

przedmioty złote, srebro - na srebrne, brąz - na brązowe, żelazo - na żelazne, drzewo - na drewniane, onyksy i kamienie do wysadzania, kamienie czarne i różnokolorowe i wszelkiego rodzaju drogie kamienie, a marmurów w obfitości. **(1Kn 29:3)** Co więcej, z miłości dla domu Boga mego, oddają na dom Boga mego skarbiec złota i srebra, jaki posiadam, ponad to wszystko, co już przygotowałem na dom święty; **(1Kn 29:4)** trzy tysiące talentów złota, złota z Ofiru, i siedem tysięcy talentów srebra oczyszczonego, aby pokryć ściany świątyni; **(1Kn 29:5)** złoto - na przedmioty złote, srebro - na srebrne i na wszelkie wyroby ręczne artystów. **A z was kto byłby chętny złożyć dzisiaj dar dla Jahwe?"**

(1Kn 29:6) Okazali się więc chętnymi naczelnicy rodów, naczelnicy pokoleń izraelskich, tysięcy i setnicy, kierownicy robót królewskich. **(1Kn 29:7)** Dali oni na obsługę domu Bożego: złota pięć tysięcy talentów i dziesięć tysięcy darejków, srebra dziesięć tysięcy talentów, miedzi osiemnaście tysięcy talentów, żelaza sto tysięcy talentów. **(1Kn 29:8)** Ci, którzy mieli drogie kamienie, dawali je do skarbcza domu Jahwe na ręce Jechiela Gerszonity. **(1Kn 29:9)** Lud radował się ze swych ofiar dobrowolnych, **albowiem ze szczerego serca okazywali hojność w darach dla Jahwe;** także król Dawid bardzo się radował.

(1Kn 29:10) Potem Dawid błogosławił Jahwe wobec całego zgromadzenia i tak mówił:

"Bądź błogosławiony, o Jahwe, Boże ojca naszego, Izraela, na wieki wieków.**(1Kn 29:11)** Twoja jest, o Jahwe, wielkość, moc, sława, majestat i chwała, bo wszystko, co jest na niebie i na ziemi, jest Twoje; do Ciebie, Jahwe, należy królowanie i ten, co głowę wznosi ponad wszystkich!" **(1Kn 29:12)** Bogactwo i chwała od Ciebie pochodzi, Ty nad wszystkim panujesz, a w rękę Twoim siła i moc, i ręką Twoją wywyższasz i utwierdzasz wszystko.

(1Kn 29:13) Teraz więc, Boże nasz, dzięki Ci składamy i wychwalamy przesławne imię Twoje. **(1Kn 29:14)** Czymże ja jestem i czym jest lud mój, żebyśmy Ci mogli ofiarować dobrowolnie te rzeczy?

Albowiem od Ciebie to wszystko pochodzi i co z ręki Twojej mamy, dajemy Tobie.

(1Kn 29:15) Jesteśmy bowiem pielgrzymami przed Tobą i przychodniami, jak byli wszyscy przodkowie nasi; dni nasze jak cień na ziemi [mijają] bez żadnej nadziei.

(1Kn 29:16) O Jahwe, Boże nasz, całe to bogactwo, któreśmy przygotowali, by zbudować dom Tobie i Twemu świętemu imieniu, z ręki Twojej pochodzi i wszystko jest Twoje. **(1Kn 29:17)** Wiem, o Boże mój, że Ty badasz serce i upodobałeś sobie szczerłość;

ja też w szczerości serca mego ofiarowałem dobrowolnie to wszystko, a teraz z radością widzę, że i lud Twój tutaj obecny pospieszył z dobrowolnymi ofiarami dla Ciebie.

(1Kn 29:18) O Jahwe, Boże ojców naszych, Abrahama, Izaaka i Izraela, zachowaj to na zawsze jako wyraz myśli i uczuć ludu Twego i **skieruj ich serca ku Tobie.**

(1Kn 29:19) A synowi mojemu, Salomonowi, daj serce doskonałe, aby strzegł poleceń, przykazań i praw Twoich i żeby wykonał wszystko i zbudował przybytek, do którego poczyniłem przygotowania".

(1Kn 29:20) Potem Dawid rzekł do całego zgromadzenia: "Błogosławcież Jahwe, Boga waszego". I błogosławiło całe zgromadzenie Jahwe, Boga swych przodków, klękając i oddając pokłon do ziemi w hołdzie dla Jahwe i dla króla. **(1Kn 29:21)** Nazajutrz złożono ofiary dla Jahwe i ofiarowano całopalenie dla Jahwe: tysiąc młodych cielców, tysiąc baranów i tysiąc jagniąt wraz z ofiarami płynnymi i mnóstwem żertw - za całego Izraela. **(1Kn 29:22)** A jedli i pili owego dnia przed Jahwe z wielką radością.

>>>

(Paralela do 23,1)

Po raz drugi obwołali królem Salomona, syna Dawida, i namaścili go w imieniu Jahwe na władcę, a Sadoka na arcykapłana. **(1Kn 29:23)** Salomon więc zasiadł na tronie Jahwe jako król w miejsce swego ojca, Dawida, i powodziło mu się, a cały Izrael był mu posłuszny. **(1Kn 29:24)** Wszyscy książęta i bohaterowie, a nawet synowie króla Dawida poddali się królowi Salomonowi. **(1Kn 29:25)** Jahwe zaś bardzo wywyższył Salomona w oczach całego Izraela i oblókł go w chwałę królewską, jakiej nie posiadał przed nim żaden król w Izraelu.

1 Kronik 29,26-30

(1Kn 29:26) Tak Dawid, syn Jessego, królował nad całym Izraelem. **(1Kn 29:27)** A czas panowania nad Izraelem wynosił czterdzieści lat: w Hebronie panował siedem lat, a w Jerozolimie panował trzydzieści trzy lata.

(1Kn 29:28) Umarł w późnej starości, syty dni, bogactwa i chwały, a **Salomon, syn jego, został w jego miejsce królem.**

(1Kn 29:29) A dzieje króla Dawida pierwsze i ostatnie były już spisane w Dziejach Samuela "Widzącego", w Dziejach Natana Proroka i w Dziejach Gada "Widzącego", **(1Kn 29:30)** wraz z całym królowaniem jego, potęgą i tym wszystkim, co się działo z nim, z Izraelem i ze wszystkimi królestwami krajów.